

dotyczyć trudności logistycznych (konieczność długotrwałego zobowiązania), psychicznych (kontakt z cierpieniem i problemami) oraz konieczności posiadania fachowej wiedzy. Wreszcie deklarowany brak odpowiednich cech charakteru wiąże się z idealizacją portretu wolontariusza, jako osoby charakteryzującej się wyjątkową postawą moralną i osobowością. To z kolei może powodować myślenie, że wolontariat jest tylko dla innych, wybitnych jednostek²⁸.

3.3 Wnioski

Program Korpus Solidarności ukierunkowany na rozwój wolontariatu długoterminowego ma na celu wyjść naprzeciw wskazanym wyżej wyzwaniom. Z zaprezentowanej analizy dostępnych danych wynikają poniższe wnioski mające przełożenie na ogólne założenia Programu.

- Spadek zaangażowania wśród tradycyjnie najbardziej aktywnych grup wiekowych – najmłodszej i najstarszej - wymaga skierowania do tych osób wsparcia, które zainicjuje lub podtrzyma zaangażowanie w wolontariat;
- Wskaźniki poziomu zaangażowania w wolontariat długoterminowy są od wielu lat na niskim, blisko 3-krotnie niższym poziomie od wolontariatu akcyjnego, a to właśnie systematyczne uczestnictwo w działaniach dla dobra wspólnego ma duży wpływ na wzmacnianie słabych więzi społecznych, podnoszenie poziomu zaufania i w konsekwencji budowanie kapitału społecznego Polaków. Zasadne są więc działania, które, przy jednoczesnym wsparciu dla innych form wolontariatu, przede wszystkim będą promowały i rozwijały uczestnictwo w wolontariacie długoterminowym;
- Wzrost liczby wolontariuszy, w szczególności zaangażowanych długofalowo, jest zależny między innymi od posiadania przez organizacje i instytucje, zasobów organizacyjnych do rekrutowania, przyjęcia oraz zarządzania wolontariuszami – potrzebne jest więc stworzenie modelowego systemu wsparcia dla organizatorów wolontariatu;
- Mała wiedza na temat idei wolontariatu, a także zniekształcone postrzeganie działań wolontariuszy, często utożsamianych jedynie z trudną, służebną działalnością na rzecz chorych, wymagają systematycznych i efektywnych działań edukacyjno-wizerunkowych;
- Niewystarczające kompetencje osób koordynujących działania wolontariuszy oraz znikome wsparcie ze strony macierzystych organizacji, połączone z brakiem w klasyfikacji zawodów i specjalności płatnej profesji koordynatora wolontariatu odpowiedzialnego tylko za procesy organizacyjne i zarządcze.

²⁸ *Ibidem*, s. 56-57.